

బొమ్మదొంగ ఆచూకీ

“అన్నయ్యా! ఇక్కడ పెట్టిన బొమ్మలు తీసేవా” అంటూ ఇంట్లోంచి కేకేసింది లక్ష్మీ. “ఏం బొమ్మలే” అంటూ ముఖం కడుక్కుంటున్న వాడిని ఆ పని పూర్తి చేసి ఇంట్లోకి తిరిగి వచ్చింది. లక్ష్మీ బిక్కుముఖంతో విచారంగా బొమ్మల గుండు నిలబడి ఉంది. “రెండు బొమ్మలు కనపడలే దన్నయ్యా” అంటూ లక్ష్మీ ఆ బొమ్మలుండాలిని స్థానాన్ని వేలెట్టి చూపించింది. “ఏం బొమ్మలు” అంటూ తిరిగి ప్రశ్నించా. “రాధా కృష్ణుల బొమ్మలన్నయ్యా! అంత అందమైన బొమ్మలు మనకు ఇక లేనే లేవు” అంటూ బిక్కు మొగంతోనే జవాబిచ్చింది. అప్పట్లో లక్ష్మీ పరిస్థితి చూస్తే నాకు చాలా జాలివేసింది. జాలి వేసిందేగాని లక్ష్మీని ఓ దార్పణానికేసి సాయమూ నాకు తోచాలా. ఆ రెండు బొమ్మలంటే లక్ష్మీకి ఎంతో ఎక్కువ మక్కువ. అసీగాక ఆ రోజే బొమ్మల పండుగ. బొమ్మలపండుగ రోజుల్లో బొమ్మలంటే ఎవరికి వస్తుంది? ఉన్న బొమ్మలన్నిటిలో నిజంగా ఆ రెండు బొమ్మలే బాగుండేవి. ఆ రెండు బొమ్మలే మిగిలిన వాటికొక కొత్త రకమైన శోభ చేకూర్చేది.

“లక్ష్మీ! ఆ బొమ్మలు మళ్లీ నీకు తెచ్చిస్తానులే” అంటూ బుజింపు ధోరణిలో మాట్లాడాను. లక్ష్మీ ఆశ్చర్యంతో “వాటిని నువ్వు తీసి దాచావా అన్నయ్యా?” అంది. “లేదు వాటిని వో దొంగిలించారు” అనేటప్పటికి లక్ష్మీ విచారంతో అక్కడే కూలబడిపోయింది. “లక్ష్మీ! ఆ బొమ్మలు తిరిగి నీకు తెచ్చి యిస్తానుగాని, నిన్న మనింటికి బొమ్మలు చూడటానికి ఎవరెవరు వచ్చారో చెప్పు” అన్నాను. “పాప, రంగడూ, మోహన్, వార్యతే, జమా వచ్చారన్నయ్యా.”

“నిన్న ఎప్పుడు వచ్చారు?”

“బొమ్మలు పెట్టిన తరువాతే”

“ఆ రెండు బొమ్మలు అందరికీ చూపించావా?”

“అవును”

“వాళ్ళందరూ కూడా బొమ్మలు పెట్టుకున్నారా?”

“అవును”

“మరి నువ్వు వాళ్ల బొమ్మలు చూసివచ్చావా?”

“లేదు.”

అప్పుడరెండు బొమ్మలూ ఉండవలసిన చోటు చూశా. అక్కడ కొద్దిగా బొమ్మలుండవలసిన గుర్తులు కనబడుతున్నాయి. పొద్దున్నే చిన్నపిల్ల తెవ్వూ ఇంటికిరా లేదు.

కాబట్టి బొమ్మలు దొంగిలించినవారైతే వో దొంగిలించి ఉండాలి. బొమ్మలు పెట్టింది నిన్న మధ్యాహ్నం మేనాయ. కాబట్టి నిన్న సాయంత్రం బొమ్మలు దొంగిలించి ఉండాలి. బొమ్మలను దొంగిలించే అవసరము పిల్లలకే గాని పెద్ద వాళ్ళకుండదాయ! నిన్న సాయంత్రం బొమ్మలు చూడటానికి వచ్చిన ఐదుగురిలోకే ఉంటే దొంగ ఉండాలి అని నిశ్చయించుకున్నాను. దొంగను పట్టుకొనటానికేమీ ఆధారాలు దొంగకలా. “ఏమి భాగం దొంగను పట్టుకోవాలా” అని ఎంత ఆలోచించినా ఏ ఉపాయమూ తట్టలేదు. ఇంతలో లక్ష్మీ నా ఆలోచనకు భంగంకలిగిస్తూ “అన్నయ్యా! బొమ్మలు తెచ్చి ఇస్తానంటివే! తెచ్చి ఇవ్వండి?” అంది.

“తెచ్చి ఇస్తానుగాని ఏమి చేసి పెట్టు” అన్నాను.

“ఏమిటా పని”

“నువ్వు వాళ్ల ఐదుగురికీ కళ్ళి ఆ రెండు బొమ్మలు వాళ్ల బొమ్మలలో ఏ మన్నా ఉన్నాయో మోచూసిరా” అన్నాను వుండేవని సందేహిస్తూనే

“అలాగే” అంటూ లక్ష్మీ ఒక్కవరుగున వీధిలో కెళ్లింది. మరో అరగంటకల్లా వీధిలో కెళ్లిన లక్ష్మీ తిరిగి వచ్చింది.

“ఉన్నాయా లక్ష్మీ!” అంటూ తిరిగి ప్రశ్నించాను.

పి. మధుసూదన ప్రసాద్

బా అ గే యం:

ముత్యాలు

వేణెండ్ల సాంబశివరావు

చిటపట చిటపట	ఓరిమితో నే
చిత్తడి వానలు	హారము లెన్నో
కురిసినవమ్మా! కురిసినవి.	కూర్చెదనమ్మా! కూర్చెదను.
చిత్తడి నేలల	దండలు నాచిటి
ముత్యము లెన్నో	మెడలోమురియగ
మెరసినవమ్మా! మెరసినవి.	కులికెదనమ్మా! కులికెదను!
మెరసిన ముత్యాల	పకపక వికవిక
తోందరగా నే	నవ్వెద వేలా!
వీరెదనమ్మా! వీరెదను!	ముత్యాల రాలును నా తల్లి!

★ బొమ్మ దొంగ ఆచూకీ ★

“లేవు.”
 లక్ష్మీ చేతిలో వున్న వస్తువును చూసిస్తూ “చేతిలో ఏముంది?” అని ప్రశ్నించాను.
 “ఇదా! ఇది రాధబామ్మ తలలే, ఊపీ తీసుకొచ్చా.”
 “ఎక్కడ పడివుంది?”
 “రంగడూ వాళ్ళ యింటి కనురుగా వున్న ఖాళీస్థలంలో” ఆ వస్తువును చేతిలోకి తీసుకొన్నాను. అది నిజంగా పోయిన రాధ బామ్మ తల! ‘బామ్మలు రంగడీ కాణేశా డేమో!’ అని అనుమానం తగిలింది. ‘మరి బామ్మ ఎందుకు పగిలి పోయింది?’ అనే దానికి సమాధానం దొరకలా. కొంతసేపు ఆలోచించిన మీదట దానికి సమాధానం తొందరగానే దొరికింది.

‘నిన్న సాయంత్రం చీకటి పడు తున్నప్పుడు లక్ష్మీ అమ్మతో పేరంటానికి వెళ్ళింది. అప్పుడు రంగడు లక్ష్మీతో ఆడుకోవడానికి వచ్చివుండవచ్చు. అక్కయ్యా వాళ్లు దొడ్లో ఎప్పుడూ ఏదో ఒక పని చేసుకుంటారాయో! బామ్మల దగ్గర ఎవరూ లేకపోవటంవల్ల ఆ రెండుబామ్మలనూ కాణేశాలన్న బుద్ధివాడికి కలిగివుండవచ్చు. అందు చేత ఆ రెండు బామ్మలను తీసి వుంటాడు. తన్ని ఎవరైనా చూస్తూ కేమో! అనే తొందరలో బామ్మలను తీయటంవల్ల రాధ బామ్మ చెయ్యిచారి క్రిందపడి ఉండవచ్చు. అది గచ్చుమీద పడటంలో పగిలి పోయింది. ఆ బామ్మ అంత ఎత్తు నుంచి క్రిందపడితే అది రెండు

ముక్కలే అవటానికి అవకాశంలేదు. ఇంకా ఎక్కువ ముక్కలై ఉండాలి. ఒక్కటే కనబడుతోంది. మరి తక్కినవేమైనట్లు? వాటిని గూడా వాడు తీసికొని వెళ్లి ఉండవచ్చు. పెద్దముక్కలైతే వాటిని తోడే రగా వరగలడు. మరి చిన్నచిన్న ముక్కలైనా ఇక్కడ ఉండాలికదా! ఈ ఆలోచనతట్టటంతోనే ముక్కలే మైనా కనబడుతయ్యేమోనని క్రింద చూశా! క్రింద చూడటంతోనే నా ఆశ అంతా నిరాశ అయింది. ముక్కలేవీ లేవు. ఇల్లంతా శుభ్రంగా ఊడ్చి ఉంది. మళ్ళీ ఇంకొక ఆలోచన తట్టటంచేత “లక్ష్మీ ఇల్లు ఊడ్చింది ఎవరు?” అని ప్రశ్నించా.

“సుబ్బి” అంది లక్ష్మీ.
 “అయితే దాన్నొకసారి పిల్చు కొస్తావా?”
 “ఆ” అంటూ లక్ష్మీ సుబ్బిని పిల్చుకురావటానికి వెళ్ళింది.
 మరికొంత సేపటికి లక్ష్మీ సుబ్బివో సహా తిరిగివచ్చింది. సుబ్బి రాపటంతోనే “ఎందుకయ్యగారు! పిలిచారుట” అని ప్రశ్నించింది.
 “నువ్వేనా ఇల్లు ఊడ్చింది” అని ప్రశ్నించా.
 “ఊ”
 “ఎంతసేపయింది ఊడ్చి?”
 “ఇంతకుముందు! ఏం బాగో లేదా!”
 “బాగానే ఉంది. నువ్వు ఊడ్చి నప్పుడు బామ్మలదగ్గర ఏమైనా ముక్కలు కనుపించాయా?”
 “కన్నడాయి”
 “చిన్నవా! పెద్దవా!”
 “చిన్నవే”
 “వాటిని నువ్వేం చేశావు?”

★ బొమ్మ దొంగ ఆచూకీ ★

“ఏమో! ఎప్పుడు పోయి బయ్యో! శాకు తెలియదన్నా!”

“రంగడేమన్నాడు?”

“వాడేం మాట్లాడకుండా ఉంటున్నాడు”

“నిన్న సాయంత్రం నీ కోసం ఏవరన్నా వచ్చారేమో! అక్కయ్య నడిగిరా” అన్నాను. వెంటనే లక్ష్మీ ఇంట్లోకి వెళ్ళింది. మరి కొంతనేపటికి లక్ష్మీ తిరిగివచ్చి “వాళ్ల రంగడు వచ్చాడట అన్నయ్యా” అంది.

బొమ్మలు రంగడు తీశాడనటానికి మూడు చిన్న చిన్న కారణాలున్నాయి. ఒకటి పగిలిపోయిన బొమ్మ ముక్కలు వాళ్ళ యింటి దగ్గర దొరకటమే! ఆయినా వాడే తీశాడని వాడిమీద నింద మోపటానికి అదేమంత పెద్ద కారణం కాదు. రెండోదేమిటంటే లక్ష్మీ నా బొమ్మలు పోయినయ్యని వాళ్లతో చెప్పినప్పుడు వాడిమీ మాట్లాడకుండా ఉండటమే! బొమ్మలు వాడే తీసి ఉండటం చేత వాడిమీ మాట్లాడకపోవటం, వాటి విషయం వాడికి తెలిసే ఉండటమే! వాడే

కారణం మీద మాట్లాడలేదో? ఎవరికి తెలుసు. మూడో కారణం ఏమంటే నిన్న సాయంత్రం లక్ష్మీ ఇంట్లో తేనెపప్పుకు లక్ష్మీకోసం వచ్చినవాడు రంగడే! అందుచేత వాడే బొమ్మలు తీశాడనుకోవచ్చు. ఈ మూడు చిన్న చిన్న అనుమానాల ప్రకారం రంగడికే దొంగతనం అంటుంటుంటే ఏమంత సమంజసం గాదు. ఇక నా ఆలోచనలను కట్టిబెట్టి “లక్ష్మీ! రంగడి నొకసారి పిల్చుకురా!” అన్నాను. వెంటనే లక్ష్మీ రంగడిని పిలుచుకురావటానికి వెళ్ళింది.

మరికొంతనేపటికి లక్ష్మీ రంగడితోనహా తిరిగివచ్చింది. వాడు రావటం కొంత బెదురుతూనే వచ్చాడు. ఆ బెదురు వాడి కళ్ళల్లోనే కనబడుతుంది. ఆ బెదురు చూచేటప్పటికి నా అనుమానం మరింత ధ్రువపడింది. అందుచేత నేను “రంగడూ! నిన్న నువ్వు తీసుకెళ్ళిన బొమ్మలు తీసుకురా!” అన్నాను. వాడు “ఏంబొమ్మలు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“రాధాకృష్ణుల బొమ్మలు”
 “వాటి నంగతి నాకేం తెలుసు.”
 “నీకేం తెలియదా! నిన్న నువ్వు లక్ష్మీకోసం వచ్చావు. అప్పుడిక్కడేవరూ లేకపోవటం చేత బొమ్మల్ని తీశావు. తీస్తుంటే ఒకబొమ్మ పగిలిపోయింది. ఆ పగిలిపోయిన బొమ్మ ముక్కలియిగా” అంటూ పగిలిన బొమ్మ ముక్కలను చూపించాను. ఈమాట లచేటప్పటికి రంగడేమనుకున్నాడో ఏమో “అవును. నిన్ననేనే తీశాను. ఇక్కడే ఒక బొమ్మ పగిలిపోయింది” అంటూ వెళ్ళి రెండో బొమ్మ మాత్రం తెచ్చి యిచ్చాడు. పోయినబొమ్మ తిరిగి వచ్చేటప్పటికి లక్ష్మీముఖం సంతోషంతో వికసించింది. కాని రెండో బొమ్మ పగిలినదని విచారం కలగకుండా ఉండలేదు. ★

పంచతంత్రం

బొమ్మల కథల వుస్తకం

మొదటి భాగం

(మిత్రభేదం, మిత్రలాభం)

కర్త: డి. శి.

విశ్వాత్మల వరసింహమూర్తి

వెల: రూ. 1-8-0

ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మద్రాసు - 1.

మంచి - చెడూ

వెల 2-0-0

బొమ్మల వ్రాసేటప్పుడు

ఆంధ్ర గ్రంథమాల మద్రాసు,

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

In Drawing Cartridge with Tricolour Wrapper.
సాంఘిక శాస్త్రము - అభ్యాస రికార్డు వుస్తకము
 (Social Studies Practical Record Book)
 భాగములు : I II III
 ధర. 0-11-0 0-12-0 0-14-0
 విద్యార్థులవారు ప్రమరించిన ప్రణాళిక ననుసరించి తయారు చేయబడినది.
 1-వ భాగములకు దాగులపు సాంఘిక వుస్తకములకు వాసి పొందవచ్చును.
 P. Devaraj Gnanalivu B.A.L.T. & Mrs. Gracer Gnanalivu B.A.L.T.,
 మంగళపుస్తకాలయము
 నంగంబాకం, చెన్నై 600-016